

Pri odvažanji solí služijo najbolj konji, katerih je vedno veliko število v jamah. Ti konji ne pridejo nikoli na dnevno svetlobo. Da bi se jim vožnja olajšala, narejene so železne kolotečine, po katerih vlečejo konji s soljé napolnjene vozove na óni kraj, od koder se potem sol navzgor potegne.

Vozili smo se po železnicah in tudi po vodi, ker tu je tudi veliko podzemno jezero, po katerem se ljudjé v ladijah vozijo. Strah in gróza me je prevzela, ko smo, prišedši k jezeru, stopili v ladijo; plameni svetilk so se odsevali v tihej vodi kakor v kakem zrealu. Vsi smo bili tiho; iz grobne tišine je odmeval samó šum po vodi udarajočih vesel.

Ko smo se vračali, zažgali so rudarji nam na čast v jednej primerno visokej dvorani prekrasen ognjestroj; njegov prasek se je razlegal z dolgotrajnim odmevom po vseh skalinah. Potem so nas peljali v veliko dvorano, v katerej so lesena tla; tukaj nam je godba rudarjev prav veselo zaigrala. Žal mi je bilo, da sem moral zapustiti te vsega občudovanja vredne podzemne soline, ali ko sem bil zopet zunaj na zemlji in naglo zagledal zlato solnce ter se oddahnil v svežem vzpomladanskem zraku, bilo mi je, kakor bi se bil prebudil iz čarobnih sanj.

Moj oče pravijo, da ni na vsem svetu niti krasnejših niti slavnejših jam od Veličke. Zato jih naj vsak, kdor le more, obiše, da dobí pojem o tem velikanskem in prečudnem podzemlji. Daj Bog, da bi tam še kdaj vkupe bila in vkupe občudovala ta velikanska čuda božja!

Pozdravlja Te najsrčneješ Tvoj

Stanislav.

Sladko grozdje.

(Basen.)

Lisica prišedši do vinske trte, ugledala je na njej lep grozd. Zeló jo je mikal in bodel v oči. Jela se je spenjati in maličiti, da bi ga dosegla, a ní se jej posrečilo. — „E, kaj to grozdje, vsaj je kisló,“ dejala je odhajaje.

Te besede je slišal vrabec, sedeč na bližnjem trnovem grmu. „Kaj? — Kisló da je, pravi. — Ní videti, da bi bi bilo.“ — Prišel je na lozo (trto) ter poskusil jedno jagodo. Bila je sladka, zrelosladka. Takój je privabil tropo sladkosnednih bratov ter ščebetel v jedno mér: „Pokúsi! pokúsi! In to izvrstno grozdje pravi lisica, da je trpko in kisló. — Čudno, čudno!“

In obrali so v kratkem grozdje po vsej lozi tako do dobra, da se ní trebalo nobenej lisici več okolo nje maličiti.

Po „Lessing-u.“

Pav in petelin.

(Basen.)

Lisica je rekel pav: „Tvoj stari, poglej ga, kakó prevzetno in ponosito ti stopa in se sprehaja. In vender ne rekajo krivični ljudjé: „ošabni petelin“, nego „ošabni pav“ jim je v prigovoru tem krivičnikom.“

„To je pa takó-le“, zanergala je kokoška zagovarjaje ponositost svojega petelina. „Nad opravičenim ponosom se ljudjé ne spodtikajo. — Moj je ponosen na svojo možkost, ponosen na to, da zvesto opravlja posel čuvarja in dnevnega napovednika. A s čim se li ti ponašaš? — Z gizdavostjo in spreminjastim svojim perjem.“

Po „Lessing-u.“